

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou ve věci

žalobce: J. L.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Černého 517/3, 182 00 Praha 8

proti
žalovanému: Krajský úřad Pardubického kraje
sídlem Komenského nám. 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KrÚ 57083/2017/ODSH/12, ze dne 21. 8. 2017

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č.j. KrÚ 57083/2017/ODSH/12, ze dne 21. 8. 2017 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 3.000 Kč k rukám advokáta Mgr. Václava Voříška, do 30 dnů od právní moci rozsudku.

III. Žalovaný je povinen nahradit České republice, na účet Krajského soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 2.071 Kč, do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhal soudního přezkumu a následného zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle ust. § 92 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „*správní řád*“) jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl ze dne 24. 4. 2017, č.j. MěÚ Litomyšl 15513/2017. Tímto rozhodnutím byl žalobce jako přestupce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 46 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, neboť do 5 pracovních dnů po nabytí právní moci předchozího rozhodnutí, tedy od 28. 1. 2016, neodevzdal svůj řidičský průkaz. Byla mu uložena pokuta 2.000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení 1.000 Kč.
2. Žalobce v žalobě tvrdil, že odvolání proti správnímu rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno včas. Odvolání bylo podáno dne 18. 5. 2017, tak jak ostatně uvádí i žalovaný v napadeném rozhodnutí. Nesouhlasí však s tím, že k doručení rozhodnutí orgánu I. stupně došlo dnem 2. 5. 2017. Tento den nelze považovat za den určující počátek počítání lhůty. Dne 2. 5. 2017 se totiž do datové schránky zmocněnce žalobce, jejímž prostřednictvím bylo doručováno rozhodnutí orgánu I. stupně, přihlásila toliko osoba pověřená, která neměla oprávnění číst zprávy určené do vlastních rukou, mezi které ze zákona (míněno správního řádu – pozn. soudu) patří i rozhodnutí. Zástupce žalobce k tomu doslovně uvedl: „*Pověřená osoba je asistentkou Ing. M. J., zástupce žalobce ve správním řízení. Ing. J. je starší osobou, nyní v důchodovém věku, jemuž činí obtíž zpracovávat větší množství datových správ najednou. ...*“ K doručení rozhodnutí došlo až následující den, tedy 3. 5. 2017, kdy se do datové schránky přihlásil její držitel osobně, tj. zmocněnec žalobce. Pak by již nebylo možné uzavřít, že odvolání bylo opožděné. V dalším textu žaloby popsal bližší okolnosti doručování rozhodnutí orgánu I. stupně, zmínil, že odesílající subjekt u odesílaného rozhodnutí chybně vyznačil, že dokument není určen do vlastních rukou. Asistentka zmocněnce Ing. M. J., kterou zaměstnal, neměla oprávnění přijímat písemnosti do vlastních rukou, vyřizuje méně důležité písemnosti, na které je třeba reagovat bezodkladně. Tato osoba nemusí být ke zpracování takových dokumentů určena a ani proškolená. Konečně žalobce uvedl, že měl být před vydáním napadeného rozhodnutí uvědomen o tom, že odvolání je vyhodnoceno jako opožděné.
3. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou, setrval na závěrech vydaného rozhodnutí a navrhl její zamítnutí. Poukázal, že je na držiteli datové schránky, jak udělí oprávnění různým osobám k přístupu k dokumentům. Dále odkázal na ust. § 17 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů (dále jen „*zákon č. 300/2008 Sb.*“) podle kterého doručení dokumentů do datové schránky má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.

4. Krajský soud již ve věci jedenkrát rozhodl rozsudkem ze dne 12. 6. 2018, č.j. 36 A 12/2017-44, kterým žalobu zamítl, a to především z důvodu, že z tvrzení žalobce, resp. jeho zástupce, nebylo zřejmé, jaká konkrétní osoba (odlišná od Ing. J.) se měla do jeho datové schránky nepodnikající fyzické osoby přihlásit.

5. Ke kasační stížnosti žalobce byl rozsudek zdejšího soudu zrušen Nejvyšším správním soudem (dále jen „NSS“) s tím, že v dalším řízení bude třeba provést důkaz listinou (odpovědí) Ministerstva vnitra k tomu, jaká osoba a jakými právy se přihlásila dne 2. 5. 2017 do datové schránky tehdejšího zmocněnce žalobce ve správním řízení.

6. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů a v souladu s pokynem nadřízeného soudu v opakovaném řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění, (dále jen „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

7. Soud opakovaně uvádí, že žalobce se v dané věci nechal před správními orgány již od samého úvodu řízení zastoupit obecným zmocněncem Ing. M. J. (ze skupiny osob propojených s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou), kterého je možno označit jako zkušeného zmocněnce pro správní řízení zběhlého mimo jiné též v obstrukčních praktikách. K tomu viz například rozsudky NSS čj. 1 As 266/2019-48, ze dne 19. 11. 2019, či čj. 10 As 36/2019-33, ze dne 15. 8. 2019.

8. Tento zmocněnec opakovaně zastupuje řidiče, kteří uzavírají „pojištění“ proti pokutám, o jehož smyslu fungování má soud podstatné pochybnosti, a které provozuje, resp. poskytuje služby řidičům - klientům skupina osob v opakujícím se složení. Smysl a účel podnikání tohoto typu je směřován v zásadě proti zákonným předpisům ČR a často přinejmenším hraničí se zneužíváním práva. Viz například v rozsudku NSS ze dne 18. 12. 2018, čj. 4 As 113/2018-39. Řidiči v zastoupení se pak snaží střídavě mařit a protahovat průběh správního řízení, předkládají nepodepsané dokumenty, dokumenty se záměrně chybějícími údaji, k výzvám záměrně a nepravdivě označují řidiče nekontaktní či cizí národnosti, které nelze běžně kontaktovat. Opravné prostředky předkládají v blanketní podobě, začasťe ani nedoplňují. Běžně ztěžují správním orgánům činnost (přímo Ing. J.) opakovanými neodůvodněnými dotazy a stížnostmi dle zákona o poskytování informací. Zmocněnce žalobce je pak třeba označit za osobu v daném oboru znalou a zkušenou. Soud pak může uzavřít, že následné žaloby daných subjektů často nekorespondují s vymezením účelu správního soudnictví ve smyslu § 2 a případně § 65 soudního řádu správního. O shora popsané zastoupení nynějšího žalobce se před zdejším soudem nejedná poprvé, v minulosti se jednalo o řízení vedená pod sp. zn. 52 A 51/2014 a sp. zn. 52 A 64/2016.

9. V dané věci je nesporné datum podání odvolání zmocněncem Ing. J., jež bylo podáno a doručeno e-mailem dne 18. 5. 2017. Rovněž není sporu o znění a výkladu textu zákona (správního řádu), který stanoví v ust. § 83 odst. 1 odvolací lhůtu v trvání 15 dní. Též není třeba podrobit zkoumání to, že rozhodnutí orgánu I. stupně se doručuje do vlastních rukou adresáta (viz § 72 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“)). Sporná je mezi žalobcem a žalovaným otázka určení data doručení prvostupňového rozhodnutí v systému datových schránek.

10. Ze správního spisu se podává, že rozhodnutí orgánu I. stupně, tj. Městského úřadu Litomyšl ze dne 24. 4. 2017, kterým byla žalobci uložena pokuta za včasné neodevzdání řidičského průkazu ve výši 2.000 Kč, bylo doručováno, resp. podáno jako datová zpráva prostřednictvím systému datových schránek zmocněnci žalobce Ing. M. J. do jeho datové schránky s ID X dne 27. 4. 2017. V datové zprávě nebylo označeno, že se doručuje dokument určený do vlastních rukou. Z doručení o odeslané zprávě se dále podává, že dne 2. 5. 2017 se do datové schránky zmocněnce přihlásila pověřená osoba ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb. (znak EV12). Datová zpráva tak byla doručena.

11. NSS ve shora zmíněném zrušujícím rozsudku ze dne 10. 2. 2020, čj. 9 As 283/2018-32 odkázal (odstavce 16 až 19) na svůj dřívější rozsudek ze dne 21. 6. 2018, čj. 1 As 59/2018-36 a vyložil, za jakých podmínek lze písemnosti doručované do datové schránky a určené do vlastních rukou považovat za doručené, a to též v závislosti na rozsahu zmocnění osoby, jež se do datové schránky přihlásila. V nyní projednávané věci se jedná o den doručení 2. 5. 2017 a dobu 11:15:17 hodin.

12. Z přípisu (odpovědi na dotaz soudu) Ministerstva vnitra, odboru eGovernmentu ze dne 5. 3. 2020 soud zjistil, že u datové schránky ID X v průběhu celého dne 2. 5. 2017 je evidováno pouze přihlášení pověřené osoby dle § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., paní L. Ř., která disponovala právem číst zprávy (nezahrnujícím již právo číst zprávy označené do vlastních rukou), zobrazovat seznamy a dodejky. S pomocí přístupových údajů jiné osoby uvedeného dne do datové schránky ID X nebylo přistupováno. Ministerstvo vnitra dále sdělilo, že otázku přístupových práv, pověřených osob a shodu s jejich konkrétním přihlášením určitého dne není možno ověřit.

13. Z důvodu odstranění pochybností, především stran skutečného přístupu do DS určitou osobou, soud přistoupil k výslechu svědkyně L. Ř., jejíž osobní a kontaktní údaje zjistil z přípisu Ministerstva vnitra. Svědkyně uvedla, že je zaměstnankyní Motoristické vzájemné pojišťovny, družstva, Ing. J. je jejím nadřízeným, ona je jeho asistentkou. Je takto zaměstnána již přibližně šest let a kvůli minulé zkušenosti má zřízen přístup do datové schránky Ing. J. s omezeními, tedy není oprávněna číst zprávy určené do vlastních rukou. Takovou zprávu v datové schránce vidí, nemůže ji však otevřít. S přístupem do DS se s Ing. J. střídají ob den. Zprávy v DS jsou obvykle označeny názvem (např. rozhodnutí), ze kterého lze poznat, o jakou písemnost se jedná. Pokud by se jednalo o písemnost ze zákona určenou do vlastních rukou, neotevřela by ji, i v případě, že by to systém umožnil. V minulosti se to nestalo.

14. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona č. 300/2008 Sb., případně § 8 odst. 2 téhož zákona *k přístupu do datové schránky (podnikající) fyzické osoby je oprávněna (podnikající) fyzická osoba, pro niž byla datová schránka zřízena.*

15. Podle § 8 odst. 6 písm. a) téhož zákona *k přístupu do datové schránky je dále oprávněna pověřená osoba, kterou je u datové schránky fyzické osoby a datové schránky podnikající fyzické osoby fyzická osoba pověřená osobou, pro niž byla datová schránka zřízena, a to v rozsahu jí stanoveném.*

16. Podle § 8 odst. 8 téhož zákona *pověřená osoba je oprávněna k přístupu k dokumentům určeným do vlastních rukou adresáta pouze, stanoví-li tak osoba uvedená v odstavcích 1 až 4 nebo administrátor.*

17. Podle § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., *dokument, který byl dodán do datové schránky, je doručen okamžikem, kdy se do datové schránky přihlásí osoba, která má s ohledem na rozsah svého oprávnění přístup k dodanému dokumentu.* Podle § 17 odst. 6 téhož zákona *doručení dokumentu podle odstavce 3 nebo 4 má stejné právní účinky jako doručení do vlastních rukou.*

18. Podle § 19 odst. 2 *je-li dokument nebo úkon určen do vlastních rukou adresáta, vyznačí tuto skutečnost odesílatel v datové zprávě.*

19. Na základě shora zjištěného stavu věci, po aplikaci příslušných, shora uvedených ustanovení a závazného pokynu NSS soud uzavírá, že žaloba je důvodná. V souladu se závěrem NSS z rozsudku čj. 9 As 283/2018-32, odstavec 24 je třeba uzavřít, že žalobce prokázal, že v předmětný den 2. 5. 2017 se do datové schránky jeho zmocněnce Ing. J. přihlásila toliko osoba s omezeným oprávněním ohledně datových zpráv doručovaných do vlastních rukou. Doručení rozhodnutí orgánu prvního stupně dne 2. 5. 2017 nebylo účinné, od uvedeného data se nemohl ani odvíjet počátek běhu odvolací lhůty. Došlo k vadě při doručování, a to proto, že odesílající orgán neoznačil správně atributy odesílané písemnosti. Uvedený závěr vychází především ze sdělení Ministerstva vnitra a též z výpovědi svědkyně Ř., přičemž o její faktické hodnověrnosti a přesvědčivosti nemá soud zásadních pochyb. Její výpověď se jevila soudu spontánní a logicky navazující, byť nelze zcela odhlédnout od faktu, že je v zaměstnaneckém vztahu k Motoristické vzájemně pojišťovně, tedy subjektu, jehož aktivity soud popsal shora a jež má i v tomto řízení zájem na výsledku řízení.

20. Jelikož správní rozhodnutí orgánu prvního stupně nelze považovat za doručené dnem 2. 5. 2017 (úterý), nemohla odvolací lhůta uplynout dnem 17. 5. 2017 (středa). Pokud tak k odvolání došlo dnem 18. 5. 2017 (tvrzeno v žalobě i v napadeném rozhodnutí), nejedná se o odvolání opožděné. Napadené rozhodnutí je proto nezákonné a soud jej musel zrušit (§ 78 odst. 1 s.ř.s.) a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Závěrem ohledně účinnosti doručení je žalovaný vázán.

21. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 7 s.ř.s., jenž stanoví, že: *Jsou-li pro to důvody zvláštního zřetele hodné, může soud výjimečně rozhodnout, že se náhrada nákladů účastníkům nebo státu zcela nebo zčásti nepřiznává.* Krajský soud konstatuje, že typově zcela shodnými věcmi (zmocněnec ve správním řízení Ing. J., jeho asistentka L. Ř., advokát Mgr. Václav Voříšek), byť jiných žalobců, se správní krajské soudy zabývaly v minulosti již opakovaně. Jedná se o věci Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 29 A 9/2017, Krajského soudu v Brně sp. zn. 33 A 36/2017 a Krajského soudu v Plzni sp. zn. 17 A 132/2017 (vše dostupné např. v ASPI). Tyto skutečnosti jsou zástupci žalobce zcela jistě známy, neboť v řízení vystupoval vždy jako zástupce žalobců. Ostatně i v rozsudku NSS shora zmíněnému v řízení vedeném pod zn. 1 As 59/2018 předcházelo řízení u Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 19 A 20/2017, jež mělo obdobné typové znaky, a žalobce byl zastoupen totožným advokátem. Nejedná se o překvapivé informace soudu.

22. Ve třech prvně shora vyjmenovaných řízeních, stejně jako v nyní projednávané věci, byl žalobce zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem a v řízení před správním orgánem byl zastupován Ing. J., jež je svázán s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou, což ostatně vypověděla i svědkyně Ř.

23. Tento procesní postup žalobců zastupovaných Ing. J. (Motoristickou vzájemnou pojišťovnou) a Mgr. Václavem Voříškem je tedy jen možno považovat za další z účelových metod „profesionálního pojištění ochrany před pokutami v oblasti dopravních předpisů“, kde se procesní postup zmocněnců při jednání se správními orgány soustředí na vytváření „procesních pastí“ například za účelem znepráhlednění správního řízení (k tomu srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2018, č. j. 6 As 223/2017-36, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 6 As 37/2017-31, ze dne 15. 12. 2017, č. j. 4 As 199/2017-30 a ze dne 2. 8. 2018, č. j. 6 As 125/2018-32, všechny www.nssoud.cz) a generování nákladů soudního řízení na účet správních orgánů (státu).

24. Krajský soud proto dospívá k závěru, že okolnost, že totožnému postupu zmocněnců přiznaly správní soudy již opakovaně ochranu včetně přiznání náhrady nákladů řízení, kdy v nyní posuzované věci je tento „osvědčený postup“ toliko zopakován, aniž by tu bylo třeba nové invence v poskytování právní pomoci, představuje ve spojení s osobami zmocněnců a jejich postupy v dalších věcech důvod hodný zvláštního zřetele, pro který podle § 60 odst. 7 s.ř.s. rozhodl tak, že procesně úspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení přiznal jen z části. Soud tedy toliko ve vztahu přímo k osobě žalobce, jenž v řízení formálně doložil nesprávnost v postupu doručování, bez které by se nedomohl meritorního přezkumu v odvolacím správním řízení, přiznal částku 3.000 Kč za uhrazený soudní poplatek. Již však i tento postup považuje soud za hraniční, neboť žalobce odpovídá za procesní postupy zvolené svými zmocněnci, které byly vysloveně vedeny postupem procesních pastí. Z obdobného důvodu soud nepřiznal náhradu nákladů spočívající v uhrazeném soudním poplatku za kasační stížnost. Žalobce, jeho zástupce, v žalobě neposkytl dostatečně konkrétní a hodnověrná tvrzení k označené osobě asistentky zmocněnce Ing. J., neučinil tak před krajským soudem vůbec, neuvedl její identifikační údaje. Tento postup následně odůvodňuje obavou o její osobní údaje, přičemž mu muselo být jasné, že identifikační údaje asistentky budou v řízení zjištěny, neboť sám navrhoval k důkazu dotaz na Ministerstvo vnitra k osobě přihlášené do datové schránky. Jméno asistentky tak jako tak bylo zjištěno a soud jej při popisu důkazů logicky cituje v odůvodnění rozsudku. Takový postup žalobce je pro soud stěžejně akceptovatelný, kdy tvrzení žalobce, nadto zastoupeného advokátem, jsou soudu „dávkována“ podle jeho uvážení a různě se vyčkáva na pozdější fáze řízení, či až na řízení před kasačním soudem. Pokud by osoba asistentky byla konkrétně označena již v žalobě, mohl se krajský soud na toto tvrzení blíže zaměřit a jeho prvotní závěr o nedůvodnosti žaloby by patrně doznal změny, což implikuje, že kasační stížnost ze strany žalobce by pak již nebyla na místě.

25. Ani vyličený postup asistentky zmocněnce žalobce neodpovídá běžnému a rozumnému uspořádání věcí. Pokud totiž asistentka zmocněnce žalobce zjistila dne 2. 5. 2017 přístupem do datové schránky, že je doručována písemnost určená do vlastních rukou, v jejímž názvu je uvedeno slovo „rozhodnutí“ (viz doručenka na čl. 6 soudního spisu), která neměla atribut písemnosti určené do vlastních rukou, bylo při obezřetném postupu na místě, aby Ing. J. o tomto informovala. Sama asistentka uvedla, že zprávy v DS prochází a je schopna zjistit, které jí nejsou určeny, neboť mají být určeny do vlastních rukou. Ing. J. tak následujícího dne při svém přihlášení do datové schránky mohl mít povědomost, že písemnost může být označena za doručenou již předešlým dnem (fakticky chybně, avšak automaticky systémem DS, neboť nebyla řádně označena) a nebyl by tak veden snahou vyčkávat poslední den lhůty k podání odvolání počítané (až) od 3. 5. 2017.

Namísto obezřetného přístupu, však dotčené osoby volí přístup opačný a fakticky využijí pochybení správního orgánu. Poté vyčká procesního meritorního rozhodnutí žalovaného, na který navazuje podanou žalobou a vyčísluje náklady řízení.

26. Postup a úvahy soudu dle § 60 odst. 7 s.ř.s. tak pro zástupce žalobce nemohly být jakkoli překvapivé, jak popisuje subjektivně ve svém podání ze dne 12. 6. 2020, ke kterému byl soudem vyzván. Nadto, při jednání soudu za přítomnosti zástupce žalobce dne 27. 5. 2020 nebyl soud ještě rozhodnut nejen o výsledku řízení, natož o tom, jak budou určeny náklady řízení. Z toho důvodu došlo k odročení jednání za účelem vyhlášení rozhodnutí. Impulsem soudu k postupu uvedenému v § 60 odst. 7 s.ř.s. nebylo vyčíslení nákladů řízení ze strany žalobce, jak se sám domnívá. Soud i bez vyčíslení nákladů mohl mít zřetelnou představu o výši účtovaných nákladů (uhrazené soudní poplatky, odměna advokáta, paušály), nebyla mu známa toliko přesná částka cestovného, jež činí menší část vyčíslených nákladů.

27. V souladu s § 60 odst. 4 s.ř.s. soud uložil neúspěšnému žalovanému uhradit náklady na svědecké vyplacené svědkyni L. Ř.

28. Na následnou žádost o zaslání protokolu z jednání, a to bezplatně, nemá zástupce žalobce právní nárok. Bylo by tomu tak, pokud by žádal ihned po skončení jednání soudu, o čemž není záznam.

29. Zástupce žalobce při jednání soudu (opakovaně) vyjádřil výhrady k tomu, že v nyní souzené věci, a ve věcech obdobných, jsou on a osoba Ing. J. spojováni s tzv. pojištěním proti pokutám, což se nezakládá na pravdě. Soud k tomu konstatuje, že tvrzením zástupce žalobce ve světle zjištěných okolností zcela nerozumí, neboť realita bude patrně jiná. Totiž přímo v tomto řízení vyšlo najevo, že žalobce zastupovala osoba pracující pro Motoristickou vzájemnou pojišťovnu, družstvo. Tato „pojišťovna“ za žalobce hradila též soudní poplatek. Mgr. Václav Voříšek je více než pravidelným zástupcem takových osob řidičů či provozovatelů v soudních řízeních. O charakteru činnosti Motoristické vzájemné pojišťovny, družstvo vypovídá přímo její prezentace na vlastních internetových stránkách www.motopoj.cz/jak-fungujeme/, kde jsou uvedena hesla: „*Pojištění proti pokutám za dopravní přestupky, nebo ...přinášíme Vám tedy nejen beztrestnost, ale také pohodlí při řešení přestupků, případně ... fungujeme jako pojišťovna.*“ Není třeba více dodávat. Pro osoby dosud nepřesvědčené je možné odkázat na veřejně dostupné (v síti internet) videoprezentace statutárního orgánu Motoristické vzájemné pojišťovny, družstva.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: <http://www.nssoud.cz>.

Pardubice, 29. května 2020

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v. r.
soudce